

Prejeli smo

Javno obtoževanje nam ne koristi, izključevanje pa tudi ne

Zadnja medsebojna obravnavanja desno usmerjenih političnih strank glede oblikovanja delovnih teles v Občini

Trnovska vas prav zahtevajo vključitev tretjega. Javni očitki SDS o nepotizmu so utemeljeni na trhli podlagi, čeprav niso

povsem neutemeljeni. Na drugi strani pa uveljavljanje volje in večine, SLS-a, zbuja dvome.

Ni skrivnost, da je razočaranje po nedavnih volitvah v taboru občinskega odbora SDS veliko. Slednji so v dveh mandatih prešli s štirih svetniških mest na eno. S tem so se iz absolutne večine v občinskem svetu pomaknili povsem

na marginalo, kjer se je po nedavnih volitvah v občinskem svetu znašel sam prvak občinskega odbora SDS. Čeprav je bilo doslej, kot tudi sami navajajo, sodelovanje obeh strani dobro, se je občutek nemoči in majhne zastopanosti SDS v organih občinske oblasti začel zrcaliti v ne povsem utemeljenih, čeprav sumljivih in nemoralnih potezah vladajoče strani pri imenovanju kadrov. Na tem mestu bi morala vladajoča stran deloma popustiti in namesto uveljavljanja svoje politične moči biti bolj odprta. Vključitev vseh zainteresiranih k družbeno dobremu delu in iskanje konsenza, tudi za ceno manjšega lastnega vpliva, bi bila v tako majhni občini bolj na mestu. Navsezadnje pravilnik za delovanje odborov in komisij ni tako rigidno, da se število članov ne bi dalo povečati in modro zgladiti spora med strankama.

Pričakovanja pred volitvami so bila v obeh taborih visoka. V SDS so bili polni optimizma, medtem ko v SLS ni manjkalo samozavesti. Izkazalo se je, da volenci večinsko zaupajo obstoječi oblasti, kar jim daje dodatno samozavest, za katero

pa ni nujno, da se manifestira kot dobra. Zatiranje in izključevanje drugačnih mnenj bo privedlo samo do še večje pasivnosti opozicije, ki v nekem razvitem demokratične sistemu enostavno mora delovati, še posebej, če se želi zagotoviti stabilna kontinuiteta delovanja občine, ker kot tudi sami navajajo, večji del ni politično aktiven. Konec koncev, zmeraj je bil nekdo pred nami in bo moral delovati tudi za nami. Rekrutiranje zgolj iz svojih kadrov v majhnih skupnostih lahko dolgoročno gledano zgolj privede do padca kvalitetnega dela. Če se v celotni zgodbi že vsem ne daje zadostne možnosti samoudejstvovanja, bi bilo na mestu, da se opoziciji prepustijo organi nadzora, kajti slednje bi zgolj koristilo vsem. Vladajoča stran se tako izogne očitkom transparentnosti poslovanja, opoziciji pa se daje možnost nadzora in posrednega vplivanja na proces razvoja občine.

Ob vsem tem se lahko opravičeno sprašujemo, kje je levi politični pol v Trnovski vasi. Moč tega je v ruralnem okolju že po tradiciji šibka, če zamenjamo priljubljenost posa-

meznih karizmatičnih oseb, katerih priljubljenost je bolj plod njih samih kot političnih programov. Trenutna pasivnost leve ne bo pripomogla k izboljšanju njene politične moči, zagotovo pa bi bila potrebna kot protiutež. Dejstvo, da je na listi levih političnih strank kandidiral zgolj en član, je zaskrbljujoče, tako za leve kot desne. Lahko bi rekli, da smo v Trnovski vasi priča narobe svetu. Desni proti desnim s šibko podporo levih? Je sploh smiselno nekoga v krajih označevati po politični pripadnosti? Ali sploh gre za spopad med pripadniki političnih programov, ali bolj boj med posamezniki? Povsem natančno umestiti akterje v tej zgodbi je nemogoče, odziv tako ene kot druge strani na dogodke pa vprašljiv, če ne neprimeren. Javno izpostavljanje težav ne rešuje situacije, temveč jo zgolj še bolj zaostruje, na drugi strani pa manifestacija moči lahko hitro doseže nasprotni učinek. Dober poraženec zmeraj športno prizna poraz, dober zmagovalec pa mu ponudi roko.

Leon Pavalec